

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

بازتایپ و ارسال از: لاله

تاریخ حزب کار البانی

انستیتوی تحقیقات مارکسیستی لنینیستی در جنب کمیته مرکزی حزب کار البانی
چاپ «نعم فراشری» تیرانا ۱۹۶۹

بخش هفتاد و هشتم

۲۱ اپریل ۲۰۱۵

بهبود اسلوب رهبری سیاسی حزب

تحلیل علمی فعالیت رهبری حزب پس از کنگره و تعمیم تجربه این دوران که رفیق انور خوجه در گزارش خویش به کنگره انجام داد، اهمیت بسیار داشت. این تحلیل به کنگره کمک کرد، انحرافات را که در اجرای مشی سیاسی حزب به ظهور رسیده بود و همچنین کمبود های سازمان های حزبی را بیابد و انتقاد کند. کنگره از مظاهر اپورتونیزم نسبت به دشمن طبقاتی، از بوروکراتیسم، از تراکم کار های مربوط به سازمان های دولتی در دست کمیته های حزبی، از رواج کار صرفاً شفاهی با جنبه ضعیف سیاسی، از کم تحرکی کمونیست ها و سازمان های توده ئی به طور کلی، و غیره انتقاد کرد. رفیق انور خوجه از گرایش این که مسائل را از طریق جلسات بی پایان و تصمیمات بیشمار حل کنند سخن گفت و آن را اینطور نکوهید:

«جلسه پشت جلسه تشکیل می دهند که ساعت ها و روزهای متمادی طول می کشد ولی چیز زیادی از آن در غریب نمی ماند» (۱)

«تصمیمات می گیرند، تصمیمات بسیار می گیرند ولی همه آنها عملی نمی شود. بعداً برای این که تصمیمات قبلی را به موقع اجراء بگذارند باز هم تصمیمات می گیرند. بار دیگر درباره مسائلی با اتخاذ تصمیمات دست می زنند که قبلاً مورد بحث قرار گرفته ولی فراموش شده است. این به معنای مسخره کردن کار و اخذ تصمیم است، ظاهراً کار کردن و تصمیم آفریدن است و در واقع کار نکردن، بی حاصل ماندن، در جازدن و مانع کار شدن است» (۲)

کنگره با تکیه بر تجارب پیشین، شرط اصلی در تأمین اجرای نخستین نقشه پنجساله را چنین دانست:

¹ انور خوجه. گزارش به دومین کنگره حزب کار البانی، ۳۱ مارچ ۱۹۵۲، تیرانا، ۱۹۵۲، صفحه ۴۲

² همانجا صفحه ۴۱

« بهبود دادن و تقویت رهبری حزب در اقتصاد. تقویت و بهبود دادن کار در زمینه پیوند نزدیک مسائل اقتصادی با کار سیاسی. اعمال بی وقفه نظارت منظم و اکید بر اجرای تصمیمات و وظائف حزب و دولت. مبارزه برای بهبود سازماندهی کار و برای امحاء بوروکراسیسم در کار» (۳).

ارگان مرکزی و محلی و همچنین سازمان های حزبی موظف شدند که بر طبق نتیجه گیری ها و تصمیمات کنگره در اسلوب کار خویش تجدید نظر کنند و در اصلاح آن بکوشند. اصول لنینی مانند رهبری جمعی، مانند موظف بودن ارگان های رهبری به گزارش درباره فعالیت خویش در برابر توده های کمونیست انتخاب کننده آنها، مانند انتقاد و انتقاد از خود، مانند نقش توده های زحمتکش به مثابه سازندگان سوسیالیسم و نقش سازمان های آنها به مثابه اهرم های نیرومند حزب، پرورش دقیق مارکسیستی- لنینیستی اعضای حزب - این اصول نباید فقط به صورت فرمول های تئوریکی در آید که مورد قبول همه است و از طرف همه تبلیغ می شود بلکه باید با پیگیری و به کامل ترین وجهی عملی گردد.

در عین حال کنگره به کمونیست ها به ویژه توصیه کرد که پیوسته چشم باز داشته باشند و یک لحظه هم خطری را که فشار امپریالیست ها و تیتویست ها از خارج و فشار کولاک ها و سایر دشمنان طبقاتی از داخل متوجه حزب می ساخت فراموش نکنند. تجربه مبارزه حزب در فاصله بین دو کنگره علیه نقایص خویش و علیه اقدامات دشمنان داخلی چنین می آموخت که خطر عمده از جانب اپورتونیسیم راست است که ثمره تسلیم طلبی در برابر فشار امپریالیستی و رویونیستی است.

«باید انحراف راست، اپورتونیسیم، به مثابه بزرگترین خطری که حزب ما را تهدید می کند تلقی گردد... بدون آن که خطر انحراف چپ فراموش شود... باید فشار بورژوازی را بر حزب ما خطری بسیار جدی شمرد که لازم است پیوسته باشد تمام با آن مبارزه به عمل آید» (۴)

ادامه دارد...

³ قطعنامه دومین کنگره حزب کار البانی، اسناد عمده حزب کار البانی، جلد دوم صفحه ۱۳۵
⁴ همانجا صفحه ۱۴۱